

get. „Gør mig den Tjeneste at tage til Byen straks med detteher. Og sørg for at faa det trykt saa hurtigt som muligt. Som du vilse, er det en Meddelelse til vor Omgangskres, — du kan paa Vejen selv regne ud, hvormange Eksemplarer vi har Brug for. Men de maa være færdige saa betids, at de kan omsendes senest imorgen med Aftenposten.“

Paa Papiret stod blot de Ord: „Philip Salomon og Hustru meddeler herved, at deres Datter Jakobs Forlovelse med Hr. Ingeniør P. Sidenius er hævet.“

Samme Aften som denne Efterretning spredtes rundt i den salomonske Familjes store Bekendtskabskres, sejlede Per tilbage til København efter et døgnlangt Ophold i sin Barndomsby ved de store, stille Enge.

Uigenkendt og uden selv at søge nogen af sine gamle Bekendte havde han tilbragt Tiden der alene med sine Minder. Og det var ikke denne gang gaaet ham, som da han sidst gensaae Byen ved Faderens Død, og da den i sin provinsielle Uanselighed, med sine krogede Gader og fattige Butiker, havde forekommet ham halvt komisk og vakt hans Medynk. Han havde i de mellemliggende Aar faaet Øjet opladt for sin vedvarende Athængighed af den; og efterhaanden som det fortrinsvis var bleven Barndomsindtrykkene, der nærede og formede hans Følelsesliv, havde hans Forhold til den antaget en halv religiøs Karakter. Fra Berlin og Tyrol, fra Rom og København havde hans Tanker gjort Pilgrimsfarter til denne Afkrog af Verden, hvor hans Skæbnes